

संस्कृत काव्यतत्त्वे रीति-प्रस्थानम्

संजयः ज्योतिः

कलेज-शिक्षकः, संस्कृत-विभागः, गुसकरा महाविद्यालयः
Email - sanjoy.jyoti@gmail.com

संक्षिप्तासारः - इतिहास-पुराणानामिब अलंकार-शास्त्रस्य उद्भवकालः अपि अतीव-प्राचीनम्। सूदूर्बैदिकयुगात् अलंकार-शास्त्रस्य कबिब-भावनया भारतीय-काव्यशास्त्रस्य कीर्तिः अद्यावधिः समुज्ज्वलवान्। काव्यशास्त्रस्य केन उपादानेन काव्यस्य शब्दः अर्थश्चेति मध्ये चमत्कारः उतपद्यते? अनया भावनया आलंकारिकानाम् मध्ये प्रस्थानस्य उद्भवः सञ्जातः। तेषु प्रस्थानेषु महामुनिना भरतेन कृतम् रस-प्रस्थानम् सर्वांगे उल्लिखितम्। अनन्तरं भामहेन कृतम् अलंकार-प्रस्थानम्, बामनेन कृतम् रीति-प्रस्थानम् प्रमुखानि उल्लेखयोग्यानि। समालोचकेषु सर्वसाकुल्ये अलंकारशास्त्रे सप्त-प्रस्थानि उपलभ्यन्ते। एषु प्रस्थानेषु रीति-प्रस्थानम् अलंकार-शास्त्रे गुरुत्वपूर्ण-स्थानम् अधिकृतम्। रीतिः शब्दस्य व्युत्पत्तिः अर्थः 'रियन्ते परम्परया गच्छन्ति अनया इति रीतिः'। 'रीडः गतौ' वा 'रीडः स्रवणे' धातौ क्तिन् प्रत्ययेन योगेन बैदर्भी आदि मार्गस्य अर्थः निष्पद्यते। बलदेवाचार्य-उपध्यायेन मतम् यत् रीडः+क्तिन्=रीतिः। अथ रीतिः शब्दस्य अर्थः मार्गः। बुत्पत्तिगतार्थेन माध्यमेन काव्यशास्त्रीयानाम् मार्गस्य सम्बन्धितः चतुर्भिर्भागः कृतम्। यथा,

प्रथमतः प्रदेशेन विभाजितम् काव्यमार्गम्--- अस्मिन् मार्गे विचरणकारी-आलंकारिकाः यथा भरतमुनि-दण्डी-राजशेखर-भोजराजश्चेति।

द्वितीयतः रचनाशैली अर्थात् काव्यतत्त्वेन विभाजितम् काव्यमार्गम्—अस्मिन् मार्गे विचरणकारी-अलंकारिकाः यथा भामह-अग्निपुराणकार-रुद्रटश्चेति।

तृतीयतः कबिस्वभावेन आधारितम् काव्यमार्गम्—अस्मिन् मार्गे कुन्तकेन रचितम् मार्गम् प्रसङ्गपूर्णम् (कुन्तकेन कृतम् त्रीणि मार्गानि यथा सुकुमार-बैचित्र-मध्यमस्वेति)।

चतुर्थतः काव्यचिन्तनेन आधारितम् काव्यमार्गम्-अस्मिन् मार्गे विचरणकारी-आलंकारिकारिकेषु बामनेन कृतम् बामनीय मार्गम्-उद्भटेन कृतम् उद्भटीयमार्गम् तथा आनन्दबर्धेन कृतम् मार्गम् विशेष-उल्लेखयोग्यम्।

मूलशब्दः रीतिः, प्रस्थानम्, मार्गः, काव्यमार्गः, प्रवृत्तिः।

1. भूमिकाः-

इतिहास-पुराणानामिब अलंकार-शास्त्रस्य उद्भवकालः अपि अतीव-प्राचीनम्। सूदूर्बैदिकयुगात् अलंकार-शास्त्रस्य कबिब-भावनया भारतीय-काव्यशास्त्रस्य कीर्तिः अद्यावधिः समुज्ज्वलवान्। काव्यशास्त्रस्य केन उपादानेन कारणेन काव्यस्य शब्दः अर्थश्चेति चमत्कारः उतपद्यते? अनया भावनया आलंकारिकानाम् मध्ये प्रस्थानस्य उद्भवः सञ्जातः। तेषु प्रस्थानेषु महामुनिना भरतेन कृतम् रस-प्रस्थानम् सर्वांगे उल्लिखितम्। अनन्तरं भामहेन कृतम् अलंकार-प्रस्थानम्, बामनेन कृतम् रीति-प्रस्थानम् प्रमुखानि उल्लेखानि। सर्वसाकुल्ये अलंकारशास्त्रे सप्त-प्रस्थानि उपलभ्यन्ते। एषु प्रस्थानेषु रीति-प्रस्थानम् अलंकार-शास्त्रे गुरुत्वपूर्ण-स्थानम् अधिकृतम्। रीतिः शब्दस्य व्युत्पत्तिः अर्थः 'रियन्ते परम्परया गच्छन्ति अनया इति रीतिः'। 'रीडः गतौ' वा 'रीडः स्रवणे' धातौ क्तिन् प्रत्ययेन योगेन बैदर्भी आदि मार्गस्य अर्थः निष्पद्यते। बलदेवाचार्य-उपध्यायेन मतम् यत् रीडः+क्तिन्=रीतिः। अथ रीतिः शब्दस्य अर्थः मार्गः।

2. रीते: उद्भवः बिकासश्चेति-

रीतेरुद्भवः एवं विकासविषये न केवलं अलंकारग्रन्थानां प्रामाण्यम् अपि तु बेदः एवास्ति। ऋग्बेदे रीतिशब्दस्य प्रयोगः कतिपयेषु स्थानेषु भवति। तद्यथा- **महीबरीतिः शबसासरत् पृथक्। (ऋ.बे.सं २/२८/१४)।** गमनार्थकं रीङ्-धातोः निष्पन्नः रीतेः शब्दस्य अर्थः न केवलं मार्गार्थे अपि तु गमनार्थे प्रयुक्तवान्- **तामस्य रीति-परशोरिब। (ऋ.बे.सं ५/४८/४)।** सायणाचार्येण मतम् रीतेरर्थः स्वभावः गतिश्च इति। यद्यपि बेदे प्रयुक्तः रीतेः अर्थः अलंकारशास्त्रे व्यबहृतः रीतेः न सादृश्यम् वर्तते। अनन्तरं भरतमुनिना कृतम् नाट्यशास्त्रेण निर्देशितम् पथम् मार्गम् इति विवेच्यते अलंकारग्रन्थेषु। बुत्पत्तिगतार्थेन माध्यमेन काव्यशास्त्रीयानाम् मार्गस्य सम्बन्धितः चतुर्भिर्भागः कृतम्। यथा प्रथमतः प्रदेशेन आधारितम् विभाजितम् काव्यमार्गम्, द्वितीयतः रचनाशैली अर्थात् काव्यतत्त्वेन आधारितम् काव्यमार्गम्, तृतीयतः कविस्वभावेन आधारितम् काव्यमार्गम्, चतुर्थतः काव्यचिन्तनेन माध्यमेन आधारितम् काव्यमार्गम् च।

3. रीतेः लक्षणम् : सर्वांगे भरतमुनिना रीतेः अर्थः प्रवृत्तेः सम्बन्धः स्पष्टतः नानादेशैः अथवा भूभागैः रूपेण विचार्यम्। अनन्तरम् भामहेन भरतमतमिब घोषितम् अश्मकादि देशविशेषेण सह बैदार्थमार्गस्य सम्बन्धमात्रम्। रीतिमतस्य प्रमुखप्रतिपादकः प्रधानाचार्यः बामनः। बामनेन न केवलम् रीतेः स्रष्टा अपि तु आत्मारूपेण उदघोषितम्-**रीतिरात्मा काव्यस्य (का.लं.सू १/२/६)।** बामनेन मतम् **विशिष्टापदरचना रीतिः (का.लं.सू १/२/७)।** इयमेव अर्थः शैलीविशेषः। अतः प्रश्न सञ्जातः यत् किं विशेषः? अस्मिन् विषये बामनार्यः आह यत् विशेषो गुणात्मा। अर्थात् रीतिः गुणोपरि निर्भरशीलः। विश्वनाथेन मतम् रीतेः लक्षणम् यत् पदसंघटनाविशेषः^१।

4. प्रदेशेन विभाजितम् काव्यमार्गम् : प्रदेशेन आधारितम् काव्यमार्गम् अनुसरणकारीषु आलंकारिकेषु भरतमुनिः अग्रगण्यम्। सर्वांगे भरतमुनिना रीतेः अर्थः प्रवृत्तेः सम्बन्धं स्पष्टतः नानादेशैः अथवा भूभागैः बेशभूषणैः च विचार्यम्। भरतमुनिना चतुर्भिर्धम् मार्गम् भूभागैः दृष्टम्। यथा, आबन्ती-दाक्षिणात्य-पाञ्चाल(मध्यमा)-औड्रमागधीश्चेति-

चतुर्बिधाः प्रवृत्तिश्च प्रोक्ता नाट्य प्रयोगतः।

आबन्ती दाक्षिणात्य च पाञ्चाली चोड्रमागधी ॥ ना.शा, १३/३७।

भरतम् अनन्तरं आचार्येण दण्डिना भरतमिब देशभेदेन काव्यमार्गं विभाजितम्। आचार्येण दण्डिना देशभेदेन द्विर्बिधम् काव्यमार्गं प्रदर्शितम्। यथा, बैदर्भीः गौडीश्चेति—

अस्त्यनेको गिरां मार्गः सूक्ष्मभेदः परस्परम्।

तत्र बैदर्भगौडीयौ वर्ण्येते प्रस्फुटान्तरौ ॥ का.दू, १/४०।

आचार्येण दण्डिना बामनाचार्यमिब रीतेः गुणोपरिस्थितिः स्वीक्रीयतम्। दशगुणाः बैदर्भीमार्गस्य प्राणस्वरूपाः^२। राजशेखरेण पदानाम् समस्तता-असमस्ततयोः एव अधारोपरि रीतानाम् विचारः अन्यप्रकारेणैव कृतमस्ति। बचनविन्यासक्रममेव रीतिः प्रदर्शयन्^३। बचनविन्यासभेदे तथा उच्चारभेदे रीतेः व्यवहारोपि कृतम्^४। राजशेखरेण चतुर्बिधः रीतेः व्यवहारः प्रदर्शितम्, किन्तु त्रयरीतिः^५ मुख्य- **रीतयस्तु तिस्रस्तासु पुरस्तात्।** भोजराजस्तु देशभेदामेवाश्रित्य रीतानां षाड्बिधं प्रतिपायामास^६ यथा, बैदर्भी-गौडी-पाञ्चाली-लाटी-श्राबन्ती-मागधीश्चेति।

5. रचनाशैली अर्थात् काव्यतत्त्वेन आधारितम् काव्यमार्गम् : भामहस्तु अश्मकादि देशभेदेन बैदर्भीदि मार्गस्य सम्बन्धमनुचितमेव घोषितवान्। भामहेन मतम् रीतिः द्विर्बिधम्। यथा बैदर्भी, गौडी। नाममात्रेण बस्तोः उतकृष्ट-अपकृष्टता विचार्यम् अनुचितमेव, गुणमात्रेण विचार्यम् आवश्यकम् इति। अग्निपुराणकारेण मतम् रीतेराधारः समासः। पुराणकारः चत्वारः रीतिः स्वीकृत्यते। यथा बैदर्भी, गौडी, पाञ्चाली लाटीश्च^७। रुद्रटेन मतम् रीतेः मूलः समासः। समासेन विभाजितम्

रीतिः द्विबिधम् यथा समासबती असमासबतीश्च। समासबतेः अन्तर्गतः पाञ्चाली-लाटी-गौडीः अपरं तु बैदर्भीः असमासबतेः अन्तर्गतश्च।

6. कबिस्वभावेन आधारितम् काव्यमार्गम् : कुन्तकस्य भावनायाम् मार्गः कबिभावनाबिशिष्टः। कबिस्वभावतौ मार्गस्य त्रयभेदाः सन्ति, यथा सुकुमारः बिचित्रः मध्यमश्चेति^५। कुन्तकेन मतम् सुकुमारमार्गस्य कबिः महाकबिः कालिदासः। अतः नाममात्रेण प्रभेदम्, सुकुमारमार्गम् बामनेन मतम् बैदर्भीमार्गम् इति।

7. काव्यचिन्तनेन आधारितम् काव्यमार्गम् : रीतेः उद्भवबिकासश्च बैदिकयुगात् किन्तु स्पष्टता तथा सहजसाध्यता बामनेन कृतम्। बामनेन कृतम् मार्गम् बामनीय मार्गम् इति उच्यते। बामनेन न केवलम् रीतेः स्रष्टा अपि तु आत्मारूपेण उदघोषितम्- रीतिरात्मा काव्यस्य(का.लं.सू १/२/६)। बामनेन मतम् विशिष्टापदरचना रीतिः(का.लं.सू १/२/७)। इयमेव अर्थः शैलीबिशेषः। अतः प्रश्न सञ्जातः यत् किं विशेषः? अस्मिन् बिषये बामनार्यः आह यत् विशेषो गुणात्मा। अर्थात् रीतिः गुणोपरि निर्भरशीलः। बामनेन मतम् रीतिः त्रिबिधः यथा बैदर्भीः गौडीः पाञ्चालीश्चेति- समस्तगुणोपता बैदर्भी (का.लं.सू.१/२/११), ओजकान्तिमती गौडीया(का.लं.सू.१/२/१२), माधुर्यसौकुमार्योपपत्ता पाञ्चाली (का.लं.सू.१/२/१३)।

एतदपि उद्भटेन कृतम् मार्गम् विशेषउल्लेखयोग्यम्। उद्भटाचार्येण कृतम् मार्गम् औदभतीयमार्गम् इति उच्यते। ध्वनिकारः आनन्दबर्धनः रीतये सञ्घटनारूपशब्दप्रयोगः कृतवान्। आनन्दबर्धनेन कथितम् संघटनम् अर्थात् पदानां रसानुकुलां रचनां प्रति इति^९। आनन्दबर्धनेन मतम् माधुर्यादि गुणोपरि आश्रितो भूत्वा रसाभिव्यक्तं पक्रिया संघटना। असमासा-मध्यम-समासा-दीर्घसमासाश्चेति नाम्ना त्रिधा भवति^{१०}। रीतिप्रसंगे आनन्दबर्धनस्य काव्यतत्त्वस्य उपरि प्रबोचत् यत् रीतिं प्रति ध्वनेः घनिष्टता-

अस्फुटं स्फुरितं काव्यतत्त्वमेतत् यथोदितम्।

अशक्नुबद्धिब्यार्कर्तुं रीतयः सम्प्रबर्त्तिताः॥ ध्वन्यालोक, ३/४७।

मम्मटार्यास्तु माधुर्यादिगुणानाम् भेदबशतः रीतिनाम् भेदः कृतवान्। अपरं तु मम्मटेन मतम् पदानाम् समस्तता-असमस्ततयोपरि बैदर्भादि रीतिनाम् चतुर्बिधानां रीतिनाम् रचना भवति। आचार्यः बिश्वनाथः रीतिनाम् चतुर्बिभागः कृतवान्। अतः रचना उपरि रीतिनाम् प्रभावः वर्तते।

8. संकेतसूची :

ऋ.बे.सं- ऋग्वेद संहिता, का.लं.सू- काव्यालंकारसूत्रवृत्तिः।

ना.शा- नाट्यशास्त्रम्, का.द- काव्यादर्शः, अ.पु- अग्निपुराणम्।

सा.द- सहित्यदर्पणम्, का.मी-काव्यमीमांसा, ब.जी- बक्रोक्तिजीवितम्।

9. तथ्यसूत्राणि :

१. पदसंघटनारीतिरंगसंस्था विशेषबत्, उपकर्ती रसादीनाम्।(सा.द, ९/१)।

२. श्लेषः प्रसादः समता माधुर्यं सुकुमारता।

अर्थव्यक्तिरुदारत्व-मोजःकान्तिसमाधयः॥ का.द, १/४१।

इति बैदभर्मार्गस्य प्राणा दशगुणाः स्मृताः।

एषां बिपर्ययः प्रायो दृश्यते गौडबर्त्सनि॥ का.द, १/४२।

३. बचनबिन्यासक्रमः रीतिः। का.मी, तृतीयाध्यायः

४. तथाबिधा कल्पनाहपि तथा यद् अबंशबदीकृतः समासबदनुप्रासबद् योगवृत्तिपरम्परागर्भ जगाद् सा गौडीया रीतिः। तथाबिधा कल्पनाहपि तथा यदीष-द्वशंबदीकृतः ईषदसमासम्, ईषदनुप्रासमुपचारगर्भञ्च जगाद् सा पाञ्चालीरीतिः। का.मी

५. बैदर्भ-गौडीया-पाञ्चाली चेति रीतयस्त्रिस्रः।

आसु च साक्षात्रिबसति सरस्वती तेन लक्ष्यन्ते॥ का.मी

६. बैदर्भ साथ पाञ्चाली गौडीयाबन्तिका तथा।

लाटीया मागधी चेति षोढा रीतिर्निगद्यते॥ सरस्वतीकण्ठाभरणं, २/५२

७. बाग्बिद्यासंप्रतिज्ञाने रीतिः साहपि चतुर्बिधा।

पाञ्चाली गौडदेशीया बैदर्भ लाटजा तथा॥ अ.पु, ३०४/१

८. सम्प्रति तत्र ये मार्गाः कबिप्रस्थानहेतवः।

सुकुमारो बिचित्रश्च मध्यमश्चोभयात्मकः॥ ब.जी, १/२४

९. गुणानाश्रित्य तिष्ठन्ति माधुर्यादीन् ब्यनक्ति सा रसान्..... ध्वन्यालोक

१०. असमासा समासेन मध्यमेन च भूषिता।

तथा दीर्घ समासेति त्रिधा संघटनोदिता। ध्वन्यालोक, ३/५

सहायकग्रन्थानि :

१. गोपः युधिष्ठिरः, संस्कृतसाहित्ये इतिहास, संस्कृतबुकडिपो, कलिकाता, १९९०।
२. च्याटार्जी एन्ड च्याटार्जी, काब्यादर्श ओब दण्डीन्, डाब्लु. बि. पुस्तकपरिषद, कोलकाता-१९९५।
३. दाशगुप्तः एस. एन, हिस्टरि ओब संस्कृत लिटिरिचार, इउनिभारसिटि ओब क्यालकाटा, १९६२।
४. लाहिरि. पि. सि, कनसेट् ओब रीति एन्ड गुना, संस्कृतपुस्तकभाण्डार, कोलकाता-१९६०, ढाका-१९३७।
५. बसुः अनिलचन्द्रः, काब्यालंकारसूत्रवृत्तिः, संस्कृतबुकडिपो, कोलकाता, २००१।
६. बन्द्योपाध्यायः अशोककुमारः, आदर्शसंस्कृतपाठमालासुरभिः, संस्कृतबुकडिपो, कलिकाता-६, २००२।
७. ब्यानार्जीः सुरेशचन्द्रः, भरतनाट्यशास्त्रम्, नबपत्रप्रकाशनम्, कोलकाता, १९९७।
८. बिद्यानिधिः गुरुनाथः, साहित्यदर्पणम्, संस्कृतपुस्तकभाण्डारः, कोलकाता, २०००।
९. भौमिकः जाह्नबीचरणः, संस्कृतसाहित्यस्य इतिहासः, संस्कृतबुकडिपो, कलिकाता-६, २००२।